

CIVIL MÉRLEGEN HAZÁNK UNIÓS TAGSÁGA

5 év az EU-ban: Szegeden a szépre sem emlékeznek

UNIÓS CSATLAKOZÁSUNK NAPJÁRA, 2004. MÁJUS ELSEJÉRE FELDÍSZÍTETTÉK A SZEGEDI BELVÁROSI HIDAT

Fotó: Karnok Csaba

Maguktól szinte alig jut eszükbe a szegedieknek olyan változás, amit az Uniónak köszönhetnek – tapasztaltuk tegnap, hazánk öt éves EU-tagságának május 1-jei évfordulója előtt. Kis segítséggel már jobban emlékeztek: például a városrehabilitációra. Annak most is örülnek. Hiányolják viszont a 2004-ben beígért új munkahelyeket és az életszínvonal emelkedését.

TOMBÁZ RÓBERT

- Gondolkodom, de nem jut eszembe semmi. Szerintem semmiben sem változott az életem – felelte tegnap a nagyáruháznál elött megszólított szegedi Furák Jánosné. Arról kérdeztük, mit érzel az uniós csatlakozás hatásából, milyen változásokat tulajdonít az EU-nak. Holnap lesz ugyanis öt éve, hogy Magyarország tagja a nagy európai közösségnek.

Néhány beruházást – sándorfalvi úti hulladéklerakó, tömegközlekedési nagyprojekt, belvárosi és tarjáni rehabilitáció – felsorolva segítettünk Furák Jánosné emlékezni. - Ja, tényleg! Ezek nagyon hasznosak, és a belváros valóban egyre szebb lesz. Ha lassan is, de azért látszik valami fejlődés – magyarázta. Aztán eszébe jutott: sok országba már nem kell vízum, útlevelem – ezzel szokott is élni, amikor utazik. Igaz, munkát nem hozott ide az Unió – mondta –, de a keresztlányja legalább egyszerűen kijutott, és kapott munkát Londonban egy éve. Azóta már ott sincs munka.

Igaz, munkát nem hozott ide az Unió, de a keresztlányom legalább egyszerűen kijutott, és kapott munkát Londonban egy éve.

Furák Jánosné

- Sok előnye lehetne a csatlakozásnak, de szerintem ez nálunk nem látszik. A szomszédjaink sokkal jobban éltek a lehetőségekkel, mint mi – adott helyzetelemzést a barátnőjével sétáló Kobalák Csaba, aki szerint a saját életében nem hozott változást az Unió.

62 MILLIÁRD 5 ÉV ALATT. Számításunk szerint az elmúlt 5 évben mintegy 62 milliárd forintot nyert Szeged az SZTE az Uniótól, amelyből 93 milliárd forint értékű fejlesztéseket végeztek, végeznek el. Többek közt csatornázásra, hulladéklerakóra, a Szent István tér felújítására, a Tarján városrészt, a belváros és a Mars tér rehabilitációjára, az elektromos tömegközlekedés fejlesztésére, a II-es kórház energetikai korszerűsítésére, a Napfényfürdőre, az új klinikai tömb felépítésére és több egyetemi épület renoválására kaptunk uniós támogatást.

Úgy véli, a csatlakozással beáramló multik ellehetetlenítették a magyar termelőket. Tényleg teremtettek pár új munkahelyet – reagált közbevetésünkre –, de az itt megtermelt profitot kiviszik az országból, nem fektetik új munkahelyekbe. Ennek ellenére nem csalódott, öt éve is nagyjából erre számított – jelentette ki.

- Személyivel utaztam mostanában pár országba, meg jó néhányszor felléptem az uniós ünnepeken egy fűvöszenekarral. Kábé ennyi – mondta a Sörkertben *Sárkány Krisztina* arról, milyen hatással van életére az uniós tagság. Barátnője, a zombói *Olasz Bianka* arról beszélt: náluk egy új betonútra kiírták, hogy uniós pénzből épült. A többi út elég silány, de ez jó minőségű. Csak éppen a település központjától távol esik. Aztán eszükbe jutott, hogy felújították Tarjánt, és a belvárost is folyamatosan renoválják. - Szépül ugyan Szeged, de ez csak a kirakat – tették hozzá. - Hogy jobban élünk, vagy magasabb lenne az életszínvonal, azt sajnos nem érezzük.

SZÁVAY ISTVÁN

Álmainkban Európa

Nekem máig is élmény megállás és útlevelem nélkül átlépni országhatárokon. Tán mert jól emlékszem a hetvenes évekre, milyen torokszorító érzés volt kilépni egy jobbról-balról szögdróttal kerített határállomáson, drukkolva, hogy megtalálják-e a zseb mélyére rejtett százmárkást. És emlékszem, milyen szívszorító érzés volt hazatérni, belépni újra a zárt kapun, abban a tudatban, hogy legkevesebb három évig vagy még tovább nem léphetünk ki rajta újra. Mintha a börtönbe térne vissza a szabadságot rab.

Az Unió messze több szabadságot biztosít tagjainak, mint tízegynéhány esztendeje gondoltam.

Nemzedékek álma teljesült azzal, hogy öt éve tagja lehettünk az Uniónak. Mert ekkor vált véglegessé számunkra a szabadság érzete azaz, hogy újra része lehettünk Európának. Annak a normarendszernek, amely elől évtizedeken át szögdróttal zártak el bennünket, s amely talán garanciákat is tartalmaz arra nézve, hogy a dolgaink ne forduljanak visszajukra. És azoknak, akik felnőttként is éltek a hatvan-nyolcvanas években, meghatározó szempont ez is.

Sok mindent vártunk annak idején az Uniótól. És szinte minden bejött. Még néhány Európa-szeptikus képviselőnek is, akik most milliós fizetésekért tehetnek keresztbe Brüsszelben a közösségnek.

Magam csak egy dologban csalódtam. A csatlakozás előtt naiv módon még azt vártam, hogy uniós tagként olyan normáknak kell megfelelnünk, amelyek – hülyeségbiztosként – lehetetlenné teszik politikusaink balfácanságait. Nos, ez nem következett be, hiszen az Unió messze több szabadságot biztosít tagjainak, mint tízegynéhány esztendeje gondoltam. Az azonban legalább vigasztalhat, hogy a szolidaritás nevében utánunk nyúlnak a gödörbe, és még a béka feneké alól is könnyebben mászhatunk ki, mint ha kívül lennénk a klubban.

Új kiállítóhellyel és raktárral bővül az Emlékpont Múzeum

MUNKATÁRSUNKTÓL

Új időszaki kiállítóhellyel és kétszintes raktárral bővül a vásárhelyi Emlékpont Múzeum. Az új épületeket az intézmény mellett – ahol jelenleg egy melléképület bontanak – húznák fel az Emlékpontot is megálmódó *F. Kovács Attila* tervei alapján. A beruházás 200 millió forintba kerül. *Gulyás Csaba*, a Tornyai János Múzeum és Közművelődési Központ gazdasági igazgatója tegnap helyszíni sajtótájékoztatón elmondta: az Új Magyarország regionális operatív program kere-

tében nyert az Emlékpont Múzeum 154 millió forintot erre a célra, amihez a város 35 millió forint önerőt tett hozzá. Az új raktár és a 120 négyzetméteres kiállítóhelyiség a tervek szerint jövő márciusára készül el. A Vásárhely 1989-es esztendejét feldolgozó kiállítás már az új helyen nyílik meg, a múzeumra jellemző audiovizuális eszközökkel. Olyan audiorendszert is vásárolnak, amely lehetővé teszi az automata angol és német nyelvű tartalvezetést a jelenlegi és az új kiállítóhelyiségekben is.

290 forint alatt az euró

MUNKATÁRSUNKTÓL

Kedvező külföldi hatásokra erősödtek tegnap a régiós devizák, velük a forint is. A bankközi kereskedelemben délután négy órakor 289,55 forinton jegyezték az eurót, szemben a kedd délutáni 294,40 forinttal és a reggeli 291,85 forinttal. Az euró bankközi jegyzése utoljára idén február 10-én járt

290 forint alatti értéken. A forint és a térségbeli devizák árfolyam-emelkedését a javuló nemzetközi piaci hangulattal magyarázzák a kereskedők.

A dollárt 218,55 forinton jegyezték tegnap délután négy órakor, szemben a kedd délutáni 224,07 forinttal. A svájci frankot 192,03 forinton jegyezték 194,48 forint után.

WINNER MÁRKOT MÁR 14 ÉVES KORÁBAN IS CSAK A SEFTELÉS ÉRDEKELTE

Friderikusznál szerepelt az ablakon kiugrott férfi

→ Folytatás az 1. oldalról

Beszéltünk a fiatalember egykori biológia- és fizikatanárával is. Azt mondták, hogy István nem lett volna rossz koponya, de lusta volt, jegyei pedig a sorozatos üzletelés miatt nyolcadik osztályra nagyon leromlottak, irodalomból meg is bukkott.

Az én mozim 1991. októberi adásából kiderül, hogy Veréb István üzleti karrierjét 10 éves korában két nyúllal kezdte el. A nyulakat megfialtatta, majd kétezer forintért eladta darabjukat. A pénzből újabb nyulakat vett, amelyek még több nyereséget hoztak. Utána malacokat tenyésztett, majd az akkori Jugoszláviába kezdett átjárni.

„Tizenhárom vagy tizennégy éves koromban kezdtem el a jugózást, pontos időpontot nem tudok mondani. Itthon vettem kolbászt vagy vajkrémet, vagy amit bírtam, amit kint esznek. Eleinte úgy volt, hogy kivittük az ennivalót, vettünk márkát, szépen hazajöttünk, kész. Aztán már inkább hoztunk be mindig konyakot. Mert az még egyszer ugyanolyan haszon. Az ennivalón is volt haszon, meg még a konyakon is volt haszon” - mondta a műsorban. István a jövőjét firtató kérdésre így válaszolt: „Továbbtanulni nem akarok, szerintem fölösleges. Én sem tudom, mi lesz belőlem.”

Friderikusz Sándor a műsort követ-

kező gondolataival zárta: „Vessenek meg érte, de én valahogy egészen máshogy gondolkodom Pistiről, mint

Továbbtanulni nem akarok, szerintem fölösleges. Én sem tudom, mi lesz belőlem.

Winner Márk (Veréb István)

a megszólaltatott tanárnője. Én bizony tennék erre a fiúra. Nem is keveset.”

Winner Márk (Veréb István) ellen jelenleg országos, európai és nemzetközi elfogatóparancs van érvényben.

VERÉB ISTVÁN (MA WINNER MÁRK) ITT, A SÁNDORFALVI ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN TANULT

Fotó: Segesvári Csaba